شهرآرا

- روزنامه فرهنگی- اجتماعی- اطلاع رسانی
- صاحب امتیاز: شهرداری مشهد
- مدیر مسئول: سید هادی فیاضی
- سردبیر: ارژنگ حاتمی
- نشانی: میدان شهدا، نبش دانشگاه ۱
- دفتر مرکزی: ۵ - ۳۷۲۸۸۸۸۱
- نمابر: ۳۷۲۳۸۳۱۰
- روابط عمومی: ۳۷۲۴۳۱۱۰
- شماره پیامک: ۳۰۰۰۷۲۸۹
- چاپ: شهر چاپ خراسان

روزنامه شهر امید و زندگی

SHAHRARANEWS.IR

۵ شنبه

۰۹ ۰۲ ۱۴۰۰

۳۲ صفحه: ۸ صفحه + ۴ صفحه ورزشی

۸ صفحه ۷ شنبه + ۱۲ صفحه شهرآرا محله

سال دوازدهم | شماره ۳۳۷۳ | ۱۰۰۰ تومان

میثاق‌نامه اخلاق حرفه‌ای

قرص نارنجی در وضعیت قرمز

حدیث روز

از گذشتگان پند بگیرید و از گذشته عبرت.

امام حسن(ع)

رطوبت هوا ۳۳٪

۳۱° ↑ ۱۶° ↓

صبح ۲۶ | ظهر ۲۹ | عصر ۲۱ | شب ۲۰

- اذان ظهر ۱۲:۲۸:۵۲
- غروب آفتاب ۱۹:۱۷:۲۴
- اذان مغرب ۱۹:۳۶:۴۸
- نیمه شب شرعی ۲۳:۴۲:۰۲
- اذان صبح فردا ۰۴:۰۵:۱۲
- طلوع آفتاب فردا ۰۵:۳۹:۱۲

چرا توقف کنم؟

سال‌های بدون سین

حبیبه جعفریان
نویسنده و روزنامه‌نگار

وقتی موسسه فیلم آمریکا جایزه یک عمر فعالیت هنری اش را به هیچکاک داد، او گفت اجازه می خواهد حالا که دارد این جایزه را می گیرد، از چهار عاملی که بر یک عمر فعالیت هنری اش تأثیر انکارناپذیری گذاشته اند، یاد کند: «اول از همه تدوینگر، دوم فیلم‌نامه نویس، سوم مادر بچه ام و چهارم غذاهایی که در همه این سال ها در آشپزخانه خانگی مان پخت و پز شده اند. همه این ها برایم حکم معجزه را دارند. معجزه هایی که اسم همه شان آلما رویل [همسر هیچکاک] است». شاید فقط کسی مثل هیچکاک که فیلم هایش را «تکه هایی از یک کیک» می داند، در مقابل آن هایی که فیلم را تکه ای از زندگی می دانند، بتواند به قضیه این طور نگاه کند؛ اینکه اگر آن غذاهای معجزه آسا نبودند، فیلم های او به این خوبی از کار درنمی آمدند. شاید اگر آن غذاهای معجزه آسا نبودند، فیلم های او الان آن آفریده هایی نبودند که لذت سینما انگار در آن ها به قوام رسیده است. انگار هیچکاک دارد به ما یادآوری می کند که فراموش نکنیم چرا فیلم می بینیم. فراموش نکنیم چرا به سینما می رویم. چرا فیلم می سازیم؛ به همان دلیلی که آن غذاهای معجزه آسا در آن آشپزخانه خانگی بارگذاشته می شوند و به قوام می رسند. به همان دلیلی که دنیا بعد از چشیدن و مزمزه کردن آن شاهکارها، طور دیگری به نظر می رسد و به همان دلیلی که از سینما مگر همین را نمی خواهیم؟

عید امسال در جواب تبریک سال نوی یک دوست که در آن، آرزوی سلامتی و بهبودی کرده بود و اینکه کرونا برود گورش را گم کند و دست از سرمان بردارد و زندگی مثل روز اولش بشود، پیغام دادم که کاش برود و گورش را گم کند و زندگی مثل روز اول بشود. طوری بشود که دوباره بتوانیم برویم سینما. از آن سینماهای خیلی شلوغ. از آن شلوغی هایی که وقتی داخلش می شوی، به خودت فحش می دهی و مدام بوی عرق و چیپس و ذرت بوداده و تخمه می آید و تق بازکردن در قوطی نوشابه هرچند دقیقه یک بار می رود روی اعصابت. سینما هم مثل سفر، مثل سلامتی از آن سین هایی است که تازه وقتی از دستش می دهی، می فهمی که چقدر زندگی بدون آن زندگی نیست و هیچ ربط و شباهتی به آن معجزه هایی که آلما رویل در آشپزخانه خودش و هیچکاک می پخت، ندارد.

طرح: MuratAhmeti

فرصت مفرح برای انسان بودن

طرح آخر

امیرمنصور رحیمیان | خنداندن آدم‌ها سخت‌ترازبه گریه درآوردن آن‌هاست. از اول هم همین طور بوده است. خنده یک موقعیت است، یک تنفس است، فرصتی است تا بشر بتواند با مسائل کنار بیاید. خنده اساسا یک ترفند سیاسی به حساب می‌آید. شیوه‌ای بخند همیشه جواب می دهد. در دعواهای سخت خیابانی هم همین ترفند را می‌شود به کار برد. اگر یک طرف زودتر لب به لبخند باز کند، دعوا تمام می‌شود. ولی بین خنده تا خنده فرق است که در این باره توضیح خواهم داد. برای همین هم هست که در دربار اکثر حاکمان و سلاطین گذشته، شغلی به اسم دلقک به وجود آمده بود. آدم‌هایی که نکته‌سنج و هوشیار بودند. کسانی که در بزنگاه‌هایی که سلطان در پیدا کردن چاره امور دچار مشکل می‌شد، با تکیه بر نکته‌سنجی‌شان به زاویه‌های پنهان امور اشاره می‌کردند و این کار را هم با لحنی انجام می‌دادند که موجب خندانده سلطان و دربار یان می شد. دلقک‌هایی که گاهی به زبان کنایه، از مشکلات و مسائل حرف می‌زدند و نکته‌هایی را به سلطان حالی می‌کردند. آدم‌هایی با هوش و نکته‌سنج که به اسمی ورای دلقک معروف شدند. اسم «تلخک» هم از اینجا آمده است. این افراد، مسائل تلخ را در لفافه‌ای از شوخی به خورد حاکمان می‌دادند و گاهی جانشان را هم سر این نکته‌بینی می‌گذاشتند. پس هر کاری که آدم‌ها را مجبور به خندیدن کند، یک نوع هنر به حساب می‌آید. ولی این هنر هم مثل بقیه مصادیق هنر، چندین شاخه دارد. طنز، هزل و هجو از شاخه‌های اصلی هنر خنداندن هستند. هزل و هجو را در این یاد داشت نمی گنجانم، این دو از نوع نامرغوب خندیدن و خنداندن هستند. از آن نوعی که اغلب، باعث بالا گرفتن شعله اختلافات و دعواها می شوند. ولی طنز، فاخرترین نوع خنداندن است و به قسم‌های تصویری، نظم، نثر و دیگر انواع تقسیم می‌شود. برخلاف هجو و هزل، طنز زمانی رفتن روی لبه تیغ است. برای هزل و هجو لازم نیست خیلی از مناسبات و اصول اخلاقی را در نظر گرفت. ولی در طنز این گونه نیست. رعایت ادب در عین ریزبینی و تفکر پس از خنده از اصول اولیه طنز است. به تعریفی، طنزپردازی موفق است که بتواند مسئله‌ای را با زگو کند و در حالی که مخاطب را می‌خنداند به تفکر هم وادار کند، نه مثل خنده‌های قهقهه‌وار از سر هجو و هزل که آن هم خاصیت خودش را دارد، ولی هیچ منظوری در پی‌اش نیست. با تکیه بر همین اصل باهر کسی و هر چیزی می‌شود شوخی کرد. آدم‌ها دوست دارند بخندند و حالا که این طور است، چه خنده‌ای بهتر از خنده با فکر و تامل؟ نکته‌ای که «مورات احمتی» کارتونیست کوزووویی به خوبی آن را گوشزد می‌کند. او در این کارتون، طنزپرداز امثل بندبازی می‌بیند که برفراز لبخندی بزرگ در حال آزمودن شانس خودش است. او در طنزی ترسیمی، نوع خنده از طنز را با لبخندی بزرگ و عمیق نشان می‌دهد. زاویه هنرمند در این اثر، از پایین تصویر است. جایی که لبخند در جلوی مخاطب قرار می‌گیرد و بند باز در بالای تصویر از زاویه‌ای پایین به بالا کشیده شده است. انگار بندی که او رویش در حال راه رفتن است، دو طرف لب‌ها را به بالا کشیده و باعث شده است این لبخند به وجود بیاید. در حقیقت هم این گونه است. در جهانی با این همه سختی و مسئله خرد و کلان برای گریه کردن، زحمت خنداندن آدم‌ها بیشتر از گریاندن آن‌هاست. آن‌ها باید چیزی را ببینند یا بشنوند یا حس کنند تا بخندند. مورات احمتی از سوی دیگر، طنزپردازها را هم فراموش نمی‌کند. بندبازی که برای رفتن روی همین طناب باریک احتیاج به کسانی دارد که درک زیادی از شوخی داشته باشند. او احتیاج این بندباز را به مخاطب درحدی می‌داند که اگر لبخندی وجود نداشته باشد، طنابی هم در کار نخواهد بود. طنزپرداز مثل بندبازی می‌شود که بدون بند و در حال سقوط است.

شوراء خرد جمعی جایگزین تصمیم فردی

نگاه هشتم

غلامرضا بنی‌اسدی

بلوکه شدن قدرت در یک نفر را خردمندان نمی پذیرند، بنابراین شاهد یک اتفاق راهبردی هستیم به نام توزیع قدرت. این مسئله ای است که با ساختارسازی در نظام شورایی، در حکومت های مردمی در عالی ترین سطح آن مورد توجه است. جمهوریت نظام با این نقش آفرینی حداکثری و نظام مند مردم محقق می شود که از قضا ریشه در اندیشه اسلامی هم دارد. خداوند در قرآن، در آیه ۱۵۹ سوره آل عمران «وَشَاوِرْهُمْ فِی الْأَمْرِ» را و در آیه ۳۸ از سوره شوری «وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ» را چراغ راه فرموده، شورا را مبنای اصلی سلوک و رفتار متقابل مردم و آن را از ویژگی های برجسته مومنان دانسته است.

با نهادینه شدن شوراها، از استبداد و خودرایی و خودمحوری، جلوگیری و با فراهم سازی زمینه تبادل افکار و هم افزایی اندیشه ها، زمینه تفاهم و ایجاد امنیت خاطر بین افراد فراهم می شود. براساس همین نگاه می توان گفت که نظام شورایی، امکان بهره گیری از استعدادهای موجود در جامعه را برای رفع مشکلات آن فراهم می آورد. در این نظم هم امید شهروندان به موفقیت های فردا بیشتر است، زیرا می دانند نمایندگانشان با تخصص های مختلف و نگاه های فراگیر، بهتر می توانند مدیریت شهری را برای تحقق خدمات تعریف شده، همراهی، مساعدت و نظارت کنند.

اگر کارنامه نظام شورایی در حوزه مدیریت شهری را بررسی و با دوران پیش مقایسه کنیم، می بینیم که موفقیت در این دوران بی شک بیش از زمانی است که مدیر شهر با یک امضا، تعیین و با یک ابلاغ، جابه جا می شد. خیابان های شهر امروز خود عرصه هوشمندنشان دادن اقتدار و کارایی مدیریت شورایی است که با توزیع عادلانه فرصت ها و پروژه ها، شهر را از وضعی که داشت، به سمت وضعیت مطلوب رهنمون می شود.

فکر می کنم اگر این روزها در شهر چرخی بزنیم و تلاش ها را ببینیم که پروژه های متعدد را به نتیجه می رسانند، در باور به نظام شورایی و مدیریت ساختارسازی شده توسط این نظام، ثابت قدم خواهیم شد. این هم کارآمدی نهادی را به امضا می گذارد که در اصل یک صدم قانون اساسی «برای پیشبرد سریع برنامه های اجتماعی، اقتصادی، عمرانی، بهداشتی، فرهنگی، آموزشی و سایر امور رفاهی» پایه ریزی شده است.

زین قند پارسی

علیرضا حیدری | مدرس و ویراستاری

پرسش

در مورد دو کلمه تفصیل و تفضیل و تفاوت‌هایشان ممنون می‌شوم توضیح دهید. مثلا به مطلبی اشاره می‌شود و بعد می‌گویند: این مسئله به تفصیل/تفضیل در فلان کتاب یا مقاله آمده است.
حال کدام درست است؟

پاسخ

«تفصیل» یعنی شرح و بسط دادن و «تفضیل» یعنی برتری؛ بنابراین، در مثال بالا «تفصیل» درست است.

#زین_قند_پارسی

حق با شماست

بیان مشکلات با شما
انعکاس و پیگیری با ما

راه‌های ارتباطی

۳۰۰۰۷۲۸۹

۵ - ۳۷۲۸۸۸۸۱

کیوسک

تایمز

این روزنامه بریتانیایی در تیتر اصلی خود نوشته است: «۴۰ میلیون نفر در مناطقی زندگی می‌کنند که تقریبا هیچ مبتلا به کرونایی در آن‌ها وجود ندارد.» براساس یک تحلیل آماری جدید ازسوی تایمز، بیش از ۳۸ میلیون از مردم بریتانیا در مناطقی هستند که هیچ نمونه ابتلای جدید در آن گزارش نشده است. تیم‌های پزشکی که به دولت بریتانیا مشورت می‌دهند، اعلام کرده‌اند که آمار اخیر نشان می‌دهد روند لغو محدودیت‌ها و قرنطینه‌ها در مسیر درستی قرار دارد.

THE TIMES
Alfresco fashion
Look cool without getting cold
'Drums of war beating' warns Australia as China tension grows
40m people live in areas almost free from Covid
80000 Wimbledon tickets to be sold online

فایننشال تایمز

آخرین سرشماری در چین نشان می‌دهد که جمعیت این کشور برای اولین بار در ۶۰ سال گذشته رو به افول است. روزنامه آمریکایی فایننشال تایمز در مطلبی با تیتر «چین با کاهش جمعیت مقابله می‌کند»، نوشته است که پکن با تاخیر، این اطلاعات آماری را منتشر کرده است. این روزنامه همچنین اشاره می‌کند که کاهش جمعیت چین، تأثیری منفی بر اقتصاد این کشور می‌گذرد.

FINANCIAL TIMES
China braced for population fall

The INDEPENDENT
After yet more dodges and denials, the three simple questions the PM still won't answer

ایندیپندنت

به‌دنبال انتشار اخباری مبنی بر اینکه بوریس جانسون، نخست وزیر انگلیس، وامی هنگفت برای بازسازی عمارت شخصی خود دریافت کرده است، بسیاری از سیاستمداران این کشور به دنبال توضیحی پذیرفتنی از زبان جانسون هستند. در همین زمینه، روزنامه ایندیپندنت نوشته است: «پس از طفره رفتن‌ها و انکارهای بسیار، هنوز هم نخست‌وزیر توضیح نداده است که این وام را چه کسی و در ازای چه چیزی به وی داده است.»

GLOBAL TIMES
US sits on stockpile as others beg

گلوبال تایمز

این روزنامه چینی در مطلبی انتقادی درمورد سیاست‌های جهانی آمریکا، نوشته است: «آمریکا با خرید تعداد زیادی واکسن در ابتدای راه، سرعت واکسیناسیون همگانی خود را افزایش داده، اما این اقدام چهره جهانی این کشور را تیره‌وتار کرده است.» گلوبال تایمز می‌نویسد: «درحالی که بسیاری از کشورها ازجمله متحدان آمریکا مانند هند، به دنبال خرید واکسن هستند، آمریکا بر توده‌ای از آن‌ها نشسته است.»

تاریخ‌نگار

۹ اردیبهشت ۱۲۸۸

تجاوز ارتش روس به تبریز

پس از به توپ بستن مجلس شورای ملی با حمایت و هدایت روس‌ها و کشته و متواری شدن نمایندگان مجلس و جمعی از خطیبان و روزنامه نگاران، محمدعلی شاه با این خیال خام که پایه‌های دولت استبدادی او تثبیت شده است، با تلگراف به شهرهای مختلف و اعلام خبر پیروزی، همگان را به پیروی از حکومت دعوت کرد. ولی با وجود فضای رعب و ترس فراگیر در کشور، شهر تبریز مردانه ایستاد. مردم تبریز که به خوبی با خوی متکبرانه محمدعلی شاه در دوران ولیعهدی و اقامت وی در تبریز آشنا بودند، به مقابله برخاستند و به این ترتیب، میان نیروهای مستبد دولتی و آزادی خواهان، درگیری پدید آمد و آزادی خواهان، شهر را به تصرف خود درآوردند و عین‌الدوله، حاکم شهر، را به عقب راندند.

در این حال نیروهای دولتی، تبریز را به محاصره درآوردند و مانع رسیدن آذوقه به شهر شدند. قحطی شدیدی شهر را فراگرفت، به طوری که مردم شهر برای نجات از مرگ، از برگ درختان و علف‌های بیابان استفاده می‌کردند و بسیاری نیز بر اثر شدت گرسنگی جان دادند. با همه این‌ها، مقاومت مردم و مجاهدان آذربایجان به رهبری ستارخان و باقرخان، ماه‌ها ادامه یافت تا اینکه قرار شد نمایندگان دولت‌های روسیه و انگلستان، به ظاهر برای حفظ جان اتباع خود در تبریز وارد این شهر شوند، از این رو نیروهای نظامی روس در نهم اردیبهشت ۱۲۸۸ خورشیدی وارد شهر شدند و تا هشت سال بعد یعنی هنگام انقلاب کبیر روسیه در تبریز ماندند.

البته نباید از ذهن دور داشت که فرمان مشروطیت با کوشش و از خودگذشتگی مردم و علمای تهران صادر شد، ولی تثبیت آن مرهون فداکاری و قیام دلیرانه مردم تبریز و برجسته‌ترین رهبران آن، ستارخان و باقرخان، بود.

مجله عصر شهرآرا هجده شصت

برای خواندن مجله عصر شهرآرا کد را اسکن کنید